

Varjú Vilmos

Gyulán született. Tősgyökeres „vacer” szülők gyermeke. Dr. Ugrin Nándor féltette a hatalmas terhű anyát, s beutalta a kórház szülészeti osztályára, és ott hatalmas, egészséges gyereként látta meg a napvilágot.

Gyermekkori játszótársai az utcáról kerültek ki. A három Puskás fiú, Farkasinszky Tibi, Gelb Sanyi, és Varga Laci.

Labdajáték, futás, dobálás volt a kedvenc időtöltésük. Ezeken túl a harcászat is kedvenc szórakozásuk volt, mikor a távolabb lakó kis gyermekbandával mérték össze erejüket, ügyességüket. A fűzfakardok veszedelmes fegyverré váltak.

1944-ben, az orosz csapatok bevonulása után egy talált kézigránát csaknem a kis banda végzete lett. Az Öregszőlőben leesett német harci repülőgépet is átkutatták.

Iskolai élete megszokott volt. Szelíd, csendes diák volt. Első nevezetes tetteről a testnevelő tanárától van emlék. A hetedik fiúosztály testnevelés óráját tartottuk. Bemelegítés után kérték, mutassam meg a súlylökés szabályos végzését. Kellő óvintézkedések megtétele után, mivel súlygolyó nem volt, egy kb. 3 kg-os bazalt kővel mutattam meg. Aztán a tanítványok is sorra próbálkoztak. Az eredmény 3-4 méter között csúcsosodott. Olyan is volt, aki csaknem a lábára is ejtette nagy igyekezetében. A névsor végén Vili következett. Két segítőmmel a biztonságosnak vélt 6 m táján helyezkedtünk el. Aztán a vér is meghűlt bennem. Vili úgy meglódította a kockakövet, hogy a fejünk fölött repült el. Akkor megjósoltam, hogy ebből a fiúból neves atléta lehet. És lett is...” - Vélekedik Szabó Ernő tanár úr.

Én orosz nyelvre oktattam. Abból nem okozott akkora meglepetést. (M.G.)

Az általános iskola elvégzése után az élelmiszeripari szakmát választotta (hentességet). Harmadéves szakmunkástanuló volt, az MHK mozgalom keretében a stadionba vitték a csoportot. Az ország válogatott atlétái, köztük súlylökők, éppen edzettek. Vili lemaradt a csoporttól és bámulta a lököket. S mikor egyik 15 méterre teljesített, társai megtapsolták. Vili az őszinte „falusi suttyó” hangosan megjegyezte: - Annyira én is ellököm. Meghallotta az edző és nevetve magához hívta: - No gyere öcsi, lássuk mit tudsz! Vili kapható volt. Tizenkét méter fölé sikerült. Ezzel el is jegyezte magát ezzel a nehéz sportággal.

Pár év alatt az élre került. Aztán minden bajnokságot megnyert. Szépen szaporodtak a centik. Aztán méterek lettek.

Olyan barátai voltak, mint a birkózó Kozma pici, a kalapácsvető Zsivóczky, vagy a súlylökő Nagy Zsiga. Vetélytársai angol, lengyel, szovjet súlylökők.

A nagy versenyekre felkészítő tatabányai táborokban sok-sok barátot szerzett. Vidám, közvetlen, őszinte egyénisége a sztárok közt is egyik legkedvesebbé tette.

A római olimpiáig 13 szabadtéri és fedett pályás bajnokságot nyert. Tizenhét országos csúcsot. A magyar atlétaválogatottnak állandó tagja „siker embere” volt. 1964-ben, a Tokiói Olimpián örömköze a világ harmadik legjobb súlylökője, bronzérmese lett.

1966-ban 19.62-re javította a kontinenscsúcsot. A Római Olimpia előtt két héttel már 19 m fölé szállt rendszeresen a vasgolyó. S ekkor történt a csaknem végzetes sérülés. Focizás közben lábát törte. Elűszott egy olimpiai érem.

Akkor ősszel, félig gyógyultan a finnek ellen csatasorba állt. Stílust váltott. Visszatérése annyira sikeres volt, hogy 20.45 méteres lökése azóta is országos csúcs.

Szeretett hazatérni szülőfalujába. Emlékezetes esemény a Barátság és a MADISZ labdarúgó csapat alakulásának 25. évfordulóján vívott öregfiúk mérkőzése, melyen ő és Zsivódszky is vendégszerepelt. Gyoma és Endrőd egyesülésének ünnepségén valamint várossá nyilvánításakor is részt vett az ünnepségeken.

Sajnos, hogy városunk 5 éves jubileumán már csak „posztumusz” kitüntetés jutott neki.

Különösen értékes barátság fűzte Fülöp Imre tanár úrhoz. 47 évesen bekövetkezett halála minden ismerősét megrázta. Temetésén méltató szavakat hallatott róla a MOB és a Magyar Atlétikai Szövetség megbízottja. Magam is részese voltam Talán Mátyás barátommal a végső búcsúnak, mikor is a hazai földből vittem sírjába pár maroknyit, hogy még nyugodtabb legyen a végső pihenése. Nagyszerű sportember volt.

Köszönjük, Vili, hogy szülőhelyed dicsőségét növelted. Pihenj békében Rákospalota temetőjében, szüleid közelében. Hornok Szerénnek, hűségese feleségednek gyásza hamarosan megduplázódott, egyik gyerekük sietve elment apjuk után.